

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 72.

Ellevte Session.

26de Møde.

Lovsdagen den 19de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Gad (forts.): Jeg angiver ikke disse Tal som aldeles nøiagtige, men kun tilnærmelsesviis; der findes nemlig i hele Landet omtrent 6000 Tdr. Skovsktylb og 280,000 Tdr. Land Skov, og heraf følger jo, som jeg nys nævnte, at der kommer henved 50 Tdr. Land Skov paa 1 Td. Skovsktylb; mine Forholdstal ville sikkert være nøiagtige nok til at bevise det, de her skulle bevise, nemlig, at Lovforslaget foreslaaer en urimelig høi Forøgelse af Skattebyrden paa Skov, naar man ikke samtidig ved Friheden vil sætte Eierne istand til, om de maatte foretrække det, at anvende Skovjorden paa anden Maade.

Fonnesbech: Den Afstillelse, der er gjort af Lovforslagets forskjellige Dele, skal jeg ogsaa følge og derfor navnlig først udbede mig Opmærksomheden for nogle Bemærkninger, jeg ønsker at gjøre med Hensyn til den første Deel deraf, som angaaer de communale Autoriteters Bemyndigelse til at opkræve Bidrag. Den ærede Forslagsstiller har selv idag oplyst, at det, han ved disse to Bestemmelser tilsigter, er at give navnlig Amtsraadet Frihed over en Rigsdaler pr. Tønde Hartkorn, og idet han har bestemt, at, naar der behøves Mere, skal det være afhængigt af Rigsdagens Bevillingsbemyndighed, forekommer det mig, at han for

den første af disse Bestemmelser Vedkommende klart har godtgjort, at Hensigten dermed ikke kan være den, at binde Amtsraadet hyderligere i den Frihed, det har, men derimod den, indenfor et vist ved Lovgivningen fastsat Maaal at tilstede en fuldkommen fri Raadighed over Anvendelsen af Midlerne, naturligviis i Communnens Diemed. Skjøndt jeg ganske vist erkjender denne Tanke for rigtig og slutter mig til den, kan jeg dog ikke unblade at bemærke, at det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller ikke har gennemført den med den Consequents, jeg kunde ønske. Han har nemlig kun søgt at gennemføre denne Regel for de høiere communale Autoriteter, men derimod aldeles ikke indført et lignende Princip i de mindre Communer, navnlig Sognecommunerne. Jeg skal i den Henseende henlede Opmærksomheden paa Forholdet, saaledes som det er, og jeg troer, at der deraf vil fremgaae, at de mindre Communer i denne Henseende ere uheldigere stillede end de større. Det System, hvorpaa vor hele communale Myndighed hviler, er nemlig, som af den ærede Forslagsstiller bemærket, at hvor der igjennem specielle Love om visse Administrationsgrene er givet en lovlig Bemyndigelse, der have de communale Autoriteter Ret til at udskrive Skatter indenfor denne Administrationens Omraade, men udenfor denne have de for Tiden ingen Bemyndigelse. Der er vel givet Amtsraadet den Udvei, at man med Indenrigsministeriets Approbation kan faae Lov til at gjøre Udgifter, der ligge udenfor den Bemyndigelse, som gives i den specielle Lov, og det er jo netop